

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
 MARCO DARMON
 της 5ης Μαρτίου 1991 *

*Κύριε Πρόεδρε,
 Κύριοι δικαστές,*

1. Με την προσφυγή της πορτογαλικής εταιρίας Interhotel (στο εξής: Interhotel) ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 24 Ιουλίου 1989, η οποία υποχρέωσε την προσφεύγουσα να επιστρέψει 18 254 440 εσκούδα (ESC) και απέρριψε την αίτηση καταβολής του υπολοίπου χρηματοδοτικής συνδρομής για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα (12 672 962 ESC) στο πλαίσιο εκτέλεσής του σχεδίου υπ' αριθ. 870840/P1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

2. Η εν λόγω αίτηση, όπως και εκείνη της εταιρίας Oliveira στην υπόθεση C-304/89, εντάσσεται στο πλαίσιο των εργασιών του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, σχετικά με τις οποίες πρέπει να διευκρινιστούν τα ακόλουθα. Το άρθρο 123 της Συνθήκης ΕΟΚ προέβλεπε τη σύσταση αυτού του Ταμείου, το οποίο έχει ως αποστολή « να προωθεί εντός της Κοινότητας τις δυνατότητες απασχόλησής και τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα των εργαζομένων ». Η απόφαση 83/516/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983¹, καθορίζει ειδικότερα την αποστολή του: στο άρθρο 1, παράγραφος 2, ορίζεται ότι το Ταμείο συμμετέχει στη χρηματοδότηση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και επαγγελματικού προσανατολισμού. Το άρθρο 4 της απόφασης αυτής ορίζει ότι η συνδρομή του Ταμείου μπορεί να παρέχεται για να διευκολύνεται η απασχόληση των νέων ηλικίας κάτω των 25 ετών, « και ιδιαίτερα των νέων για τους οποίους οι δυνατότητες εξεύρεσης απασχόλησης είναι ιδιαίτερα μειωμένες λόγω έλλειψης επαγγελματικής

κατάρτισης ή λόγω ανεπαρκούς κατάρτισης, καθώς και όσων είναι ήδη επί μακρό χρονικό διάστημα σε ανεργία ». Η συνδρομή αυτή μπορεί να χορηγείται για να διευκολύνεται η απασχόληση ορισμένων κατηγοριών ατόμων ηλικίας άνω των 25 ετών, ιδίως όσων είναι άνεργοι ή υπάρχει κίνδυνος να καταστούν άνεργοι. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης, η συνδρομή αυτή ανέρχεται στο 50 % των δυνάμενων να εγκριθούν δαπανών.

3. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2950/83 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983², « για την εφαρμογή της απόφασης 83/516/ΕΟΚ » (στο εξής: κανονισμός), καθορίζει, στο άρθρο 1, τις δαπάνες για τις οποίες μπορεί να χορηγείται συνδρομή εκ μέρους του Ταμείου. Περιλαμβάνονται σ' αυτές ιδίως οι αποδοχές των εκπαιδευομένων, το κόστος προετοιμασίας, λειτουργίας και διευθύνσεως των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης, τα έξοδα διαμονής και μετακίνησης των δικαιούχων. Κατά το άρθρο 4, οι αιτήσεις σχετικά με τις δαπάνες που πρέπει να γίνουν κατά τη διάρκεια του επομένου έτους πρέπει να υποβάλλονται από τα κράτη μέλη πριν από τις 21 Οκτωβρίου κάθε έτους, η δε Επιτροπή αποφασίζει για τις αιτήσεις αυτές πριν από τις 31 Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους. Η έγκριση μιας τέτοιας αιτήσεως συνεπάγεται, κατά το άρθρο 6 του κανονισμού, την προκαταβολή του 50 % της χορηγούμενης συνδρομής κατά την ημερομηνία ενάρξεως των προγραμμάτων αυτών. Μόνο μετά το πέρας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων το κράτος μέλος υποβάλλει αίτηση καταβολής του υπολοίπου αφού εξετάσει το υποστατό και τη λογιστική ακρίβεια των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην τελική λεπτομερή

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 289, σ. 38.

2 — ΕΕ L 289, σ. 1.

έκθεση του διοργανωτή για το περιεχόμενο, τα αποτελέσματα και τις οικονομικές πλευρές του προγράμματος. Τέλος, το άρθρο 6 του Ταμείου ορίζει ότι, « όταν η συνδρομή του Ταμείου δεν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την εγκριτική απόφαση, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει, να μειώσει ή να καταργήσει τη συνδρομή αυτή » και ότι « τα καταβληθέντα ποσά που δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την απόφαση έγκρισης αναζητούνται ».

4. Θα υπενθυμίσω τώρα το ιστορικό της προσφυγής.

5. Η Interhotel είχε υποβάλει την υποψηφιότητά της στο γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής: ΓΕΚΤ) στη Λισσαβόνα, το οποίο διαβίβασε στο Ταμείο υπέρ της εταιρίας αυτής αίτηση χορηγήσεως συνδρομής για το οικονομικό έτος 1987. Το σχετικό σχέδιο εκπαιδευτικού προγράμματος έγινε συνολικά δεκτό από την Επιτροπή με σχετική εγκριτική απόφαση που κοινοποιήθηκε στο κράτος μέλος, το οποίο την κοινοποίησε στην επιχείρηση. Στην απόφαση αυτή αναφερόταν μια μικρή μείωση του αριθμού των εκπαιδευομένων και μείωση του αιτουμένου ποσού³.

6. Το ΓΕΚΤ απέστειλε εγκύκλιο σε όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις⁴, πληροφορώντας τις ότι η Επιτροπή επρόκειτο να μειώσει τη διάρκεια της πρακτικής διδασκαλίας για τα άτομα ηλικίας κάτω των 25 ετών, ώστε να μην υπερβαίνει την αντίστοιχη διάρκεια της θεωρητικής διδασκαλίας.

7. Η Interhotel μείωσε κατόπιν αυτού τον αριθμό ωρών που είχε αρχικά γίνει δεκτός, ζήτησε δε στη συνέχεια και έλαβε προ-

καταβολή του 50 % της συνδρομής. Όστερα από την υποβολή της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής, η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της επίδικης αποφάσεως, η οποία απέρριπτε ορισμένες δαπάνες, διότι « δεν έγινε μείωση ανάλογη προς τη μείωση των ωρών διδασκαλίας και διότι ορισμένα απ' όσα προβλέπονταν στην αρχική πρόταση δεν τηρήθηκαν »⁵. Κατόπιν αυτών, η απόφαση κατέληξε στο ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να λάβει οποιοδήποτε ποσό ως υπόλοιπο της συνδρομής και ότι κατηγορείτο ένα μέρος της συνδρομής που είχε καταβληθεί ως πρώτη προκαταβολή.

8. Θα εξετάσω τώρα τους δύο λόγους ακυρώσεως που προβάλλονται κατά της επίδικης αποφάσεως.

9. Η Interhotel επικαλείται καταρχάς παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των αποφάσεων, η οποία βαρύνει την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 190 της Συνθήκης. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει σαφή και προσηκουσα αιτιολογία, όπως νομολογήθηκε και με την απόφαση Nold της 20ής Μαρτίου 1959⁶. Υποστηρίζει ότι η προβληθείσα αιτιολογία, κατά την οποία « ορισμένα στοιχεία που προβλέπονταν στην αρχική πρόταση δεν τηρήθηκαν, είναι προφανώς ανεπαρκής, λόγω της ασάφειας της, για την κατανόηση της βαλλόμενης τώρα αποφάσεως »⁷.

10. Η Επιτροπή δέχεται μεν ότι η αιτιολογία της αποφάσεώς της « ήταν κάθε άλλο παρά εκτενής »⁸, αντιτείνει όμως ότι στην απόφασή της αναφερόταν η προέλευση των μη εγκριθεισών δαπανών με παραπομπή στα σημεία του αρχικού εντύπου αιτήσεως στα οποία αντιστοιχούν ορισμένες κατηγορίες δαπανών

5 — Παράρτημα 12 του δικογράφου της προσφυγής.

6 — Υπόθεση 18/57 (Rec. 1959, σ. 89, συγκεκριμένα σ. 115, 116).

7 — Δικόγραφο προσφυγής, σ. 9 της γαλλικής μεταφράσεως.

8 — Υπόμνημα ανταπαντήσεως, σημείο 15.

3 — Παράρτημα 4 του δικογράφου της προσφυγής.

4 — Παράρτημα 5 του δικογράφου της προσφυγής.

που μπορούν σαφώς να εξατομικευτούν. Κατά την Επιτροπή, είναι εύκολη η επαλήθευση της αιτιολογίας βάσει της οποίας ορισμένα στοιχεία της αρχικής προτάσεως δεν εκτελέστηκαν κανονικά, με σύγκριση του εντύπου που χρησιμοποιήθηκε για την αίτηση χορηγήσεως της συνδρομής προς εκείνο της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου⁹. Προς στήριξη των ισχυρισμών της επικαλείται πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία

« η υποχρέωση παραθέσεως αιτιολογίας των ατομικών αποφάσεων έχει σκοπό να επιτρέψει στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως και να παράσχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση έχει επαρκές έρεισμα ή αν ενδεχομένως πάσχει από ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της. Η έκταση αυτής της υποχρέωσης εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και του πλαισίου εντός του οποίου υιοθετήθηκε »¹⁰.

11. Από την ανάγνωση των αποφάσεων με τις οποίες το Δικαστήριο αποφάνθηκε για παραβάσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης διαπιστώνεται ότι το Δικαστήριο προσπαθεί να επιτύχει μια ισορροπία μεταξύ της νομικής υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των πρακτικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν τα κοινοτικά όργανα. Έτσι έχει δεχθεί ότι,

« μολονότι είναι αλήθεια ότι, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από την αιτιολογία, την οποία επιβάλλει το άρθρο 190 της Συνθήκης, *πρέπει να προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μη αμφιλεγόμενο, ο συλλογισμός* της κοινοτικής αρχής η οποία εξέδωσε την αμφισβητούμενη πράξη, κατά τρόπον ώστε να επιτρέπει στους μεν ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τη δικαιολογητική βάση του ληφθέντος μέτρου για να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, στο δε Δικαστήριο να ασκήσει τον

⁹ — Υπόμνημα αντικρούσεως, σημείο 14.

¹⁰ — Απόφαση της 7ης Απριλίου 1987, 32/86, SISMA (Συλλογή 1987, σ. 1645, σκέψη 8), αναφερόμενη στην απόφαση της 28ης Μαρτίου 1984, 8/83, Bertoli (Συλλογή 1984, σ. 1649), οι υπογραμμίσεις δικές μου.

έλεγχό του, ωστόσο η αιτιολογία *δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα ποικίλα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία*. Πράγματι, το ζήτημα κατά πόσον η αιτιολογία μιας αποφάσεως είναι σύμφωνη με τις επιταγές αυτές πρέπει να κριθεί όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και των συμφραζομένων, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα »¹¹.

12. Με άλλα λόγια, να μεν το αντικείμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως είναι αμετάβλητο, η έκτασή της όμως μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με το οικείο ζήτημα, το νομικό πλαίσιο και τους αποδέκτες της αποφάσεως¹². Επομένως, νομίζω ότι δεν είναι πρόσφορη η επίκληση από την Επιτροπή¹³ σ' αυτή την υπόθεση, σχετική με συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, της νομολογίας που αφορά διαγωνισμούς για πρόσληψη σε δημοσιυπαλληλική θέση¹⁴, καθόσον η νομολογία αυτή παρουσιάζει ορισμένες ιδιαιτερότητες.

13. Αντίθετα, είναι άραγε δυνατό να βρεθούν χρήσιμες ενδείξεις στη νομολογία που αφορά συνδρομές του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου; Σε πρόσφατη υπόθεση¹⁵, το Δικαστήριο ελελήφθη προσφυγής ακυρώσεως μιας αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να εγκρίνει συνδρομική του Ταμείου για ένα σχέδιο εκπαιδευτικού προγράμματος. Απαντώντας σε ισχυρισμό της προσφεύγουσας, που διετεινέτο ότι η αιτιολογία ήταν ανεπαρκής, το Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε όσα είχε δεχθεί με την απόφαση *Rijksuniversiteit van Groningen*¹⁶, είπε ότι

¹¹ — Απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1984, 185/83, *Rijksuniversiteit van Groningen* (Συλλογή 1984, σ. 3623, σκέψη 38), η υπογράμμιση δική μου.

¹² — Αυτό γίνεται δεκτό στη θεωρία, βλ. σχετικά: Le Tallec, G., και Ehlermann, C. D.: *La motivation des actes des Communautés européennes*, RMC, 1966, σ. 179 επ., συγκεκριμένα σ. 179 έως 182· Hen, C.: *La motivation des actes des institutions communautaires*, CDE, 1977, No 1, σ. 49 επ., συγκεκριμένα 74 έως 78.

¹³ — Υπόμνημα ανταπαντήσεως, σημείο 15.

¹⁴ — Ιδίως την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1987, 206/85, *Beiten* (Συλλογή 1987, σ. 5301, σκέψη 13).

¹⁵ — Απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-213/87, Δήμος Άμστερνταμ (συνοπτική δημοσίευση, Συλλογή 1990, σ. I-221).

¹⁶ — Υπόθεση 185/83, προαναφερθείσα στη σημείωση 11.

«ο συνοπτικός χαρακτήρας της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης αποτελεί αναπόφευκτη συνέπεια της μηχανογραφικής εξέτασης πολλών χιλιάδων αιτήσεων συνδρομής, επί των οποίων η Επιτροπή πρέπει να αποφανθεί εντός σύντομης προθεσμίας. Λεπτομερέστερη αιτιολογία προς στήριξη κάθε ατομικής απόφασης θα μπορούσε, επομένως, να διακυβεύσει την ορθολογική και αποτελεσματική χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής εκ μέρους του Ταμείου»¹⁷.

14. Θα μπορούσε επομένως να λεχθεί ότι τούτο αρκεί για να απορριφθεί ο λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα· πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, στην υπόθεση αυτή, επρόκειτο για μια *αρχική αίτηση* χορήγησης συνδρομής, την οποία η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που της επιβάλλονται από τις κοινοτικές διατάξεις που υπενθύμισα¹⁸.

15. Όμως, η βαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση Interhotel αφορά *αίτηση προς καταβολή των υπολοίπων*. Οι σχετικές αποφάσεις είναι λιγότερες αριθμητικά από εκείνες που αφορούν αιτήσεις χορήγησης συνδρομής, δεδομένου ότι αρκετές από τις τελευταίες έχουν ήδη απορριφθεί. Επιπλέον, δεν είναι υποχρεωτικό οι τελικές αποφάσεις να λαμβάνονται εντός των στενών χρονικών ορίων που ισχύουν για τις αρχικές εγκριτικές αποφάσεις. Κατά το άρθρο 6 της απόφασης 83/673/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1983, για τη διαχείριση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου¹⁹, οι αιτήσεις για πληρωμή πρέπει να υποβάλλονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή μέσα σε δέκα μήνες μετά την ημερομηνία περατώσεως των εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Οι αποφάσεις για την πληρωμή λαμβάνονται όταν η Επιτροπή είναι σε θέση να ελέγξει, μετά το πέρας του προγράμματος, τη «λεπτομερή έκθεση για το περιεχόμενο, τα αποτελέσματα και τις χρηματοδοτικές [οικονομικές] πλευρές της σχετικής ενέργειας [του σχετικού προγράμματος]»²⁰ αφού το κράτος

μέλος βεβαιώσει «την πραγματική και λογιστική ακρίβεια [το υποστατό και τη λογιστική ακρίβεια] των στοιχείων που περιέχονται στις αιτήσεις πληρωμής»²¹. Σημειώνω τέλος ότι τα διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν σχετικά μεγάλη χρονική διάρκεια: το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αναφέρεται σε ετήσια και σε πολυετή εκπαιδευτικά προγράμματα.

16. Ακόμη, επιπλέον των διευκρινίσεων αυτών πρέπει να λεχθεί ότι η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει πολλές αποφάσεις σε μικρό χρονικό διάστημα όταν πρόκειται για ετήσια εκπαιδευτικά προγράμματα. Δεδομένων των στοιχείων αυτών, το Δικαστήριο θα έπρεπε κατά τη γνώμη μου να κρίνει με λιγότερη αυστηρότητα όσα αφορούν την έκταση της αιτιολογίας σε τέτοιες υποθέσεις σε σχέση με εκείνες που αναφέρονται σε μεμονωμένες αιτήσεις για άλλους λόγους.

17. Επιπλέον, η Επιτροπή επιχειρεί να αντλήσει επιχειρήματα από το γεγονός ότι οι εθνικές αρχές συμμετέχουν σε όλες τις σχετικές διαδικασίες. Υπογραμμίζει ότι η βαλλόμενη απόφαση «είχε ως άμεσο αποδέκτη τις εθνικές αρχές», οι οποίες είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Ταμείο κάθε είδους παρατήρηση ή ένσταση που έκριναν σκόπιμη²². Παρατηρεί σχετικά²³ ότι το Δικαστήριο έχει δεχθεί με την απόφαση της 15ης Μαρτίου 1984, EISS, ότι οι οικονομικές σχέσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας χρηματοδοτήσεως από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

«υφίστανται αφενός μεν μεταξύ της Επιτροπής και του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, αφετέρου δε μεταξύ του κράτους μέλους αυτού και του οργανισμού στον οποίο χορηγείται η χρηματική συνδρομή»²⁴.

18. Μπορούν από αυτά να συναχθούν συμπεράσματα όσον αφορά την αιτιολογία; Στο πλαίσιο υποθέσεως σχετικής με την εφαρμογή του κοινού δασμολογίου, το Δικαστήριο

17 — Σκέψη 28.

18 — Σημείο 3 των προτάσεων μου.

19 — ΕΕ L 377, σ. 1.

20 — Άρθρο 5, παράγραφος 4, του προαναφερθέντος κανονισμού 2950/83.

21 — Ό.π.

22 — Υπόμνημα αντικρούσεως, σημείο 15.

23 — Υπόμνημα υπερασπίσεως, σημείο 12.

24 — Υπόθεση 310/81 (Συλλογή 1984, σ. 1341, σκέψη 15).

δέχθηκε, παρά « τον λακωνικό χαρακτήρα της αιτιολογίας », ότι η αιτιολογία ανταποκρινόταν

« στις ελάχιστες απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη που έχουν μετάσχει στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνομόνων και γνωρίζουν επαρκώς τις λεπτομέρειες της υποθέσεως, ώστε να είναι σε θέση να εκτιμήσουν το περιεχόμενο της απόφασης »

και ότι η εν λόγω απόφαση περιείχε τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να μπορεί να εκτιμήσει το ενδιαφερόμενο επιστημονικό ίδρυμα αν η απόφαση πάσχει²⁵.

19. Μου φαίνεται ότι δεν είναι δυνατή η μεταφορά μιας τέτοιας λύσεως στο πλαίσιο των διαδικασιών χορηγήσεως συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Οι εθνικές αρχές, όπως προκύπτει και από τον φάκελο της παρούσας υποθέσεως, δεν συμμετέχουν στην πραγματικότητα στη λήψη των αποφάσεων της Επιτροπής. Ασφαλώς το άρθρο 6 του κανονισμού τους δίδει το δικαίωμα να ακουστούν πριν ληφθεί η απόφαση περί μειώσεως της συνδρομής· πρέπει όμως ακόμη να υπάρξει πράγματι κάποιος διάλογος, πράγμα το οποίο δεν έγινε στην παρούσα υπόθεση. Συνεπώς, πιστεύω ότι το γεγονός ότι η σχετική με την καταβολή του υπολοίπου απόφαση απευθύνθηκε στο κράτος μέλος δεν μειώνει σημαντικά την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

20. Αφού ασχολήθηκα με τα δύο στοιχεία που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της εκτάσεως της υποχρεώσεως της Επιτροπής να αιτιολογεί τις πράξεις της, πρέπει τώρα να εξακριβωθεί αν η αιτιολογία

της βαλλομένης αποφάσεως είναι τέτοια ώστε να ανταποκρίνεται προς τον σκοπό για τον οποίο υφίσταται κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου η σχετική υποχρέωση, ο οποίος έγκειται στο να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τα στοιχεία που δικαιολογούν το λαμβανόμενο μέτρο ώστε να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, στο δε Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχο του²⁶.

21. Δύο είναι οι αιτιολογίες που περιλαμβάνει η απόφαση αυτή: το γεγονός ότι τα ζητούμενα ποσά δεν μειώθηκαν κατ' αναλογία προς τη μείωση των ωρών διδασκαλίας και το ότι δεν τηρήθηκαν όσα προβλέπονταν στην αρχική πρόταση. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα συμμορφώθηκε προς την εγκύκλιο που επέτασσε την εξίσωση των ωρών θεωρητικής και πρακτικής διδασκαλίας, προφανώς η πρώτη αιτιολογία δεν μπορεί παρά να αφορά τη θέση με τον τίτλο « αποδοχές των εκπαιδευομένων »²⁷, όπου η Interhotel είχε αναφέρει αρχικά²⁸ ότι θα προέβαινε σε διόρθωση των ζητούμενων ποσών, προβαίνοντας, κατά την έκφραση που χρησιμοποίησε, σε « εκπαίδευση επί τόπου », δηλαδή στο πλαίσιο ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων. Μολονότι η αιτιολογία αυτή φαίνεται περιττή, αφού αναφέρεται επίσης και στην περίπτωση « μη τηρήσεως των όσων προβλέπονταν στην αρχική πρόταση », πράγμα το οποίο αποτελεί τη δεύτερη αιτιολογία, η εταιρία ήταν σε θέση να καθορίσει ειδικότερα αυτό το οποίο της προσήπτε η Επιτροπή.

22. Η έτερη αιτιολογία είναι πολύ γενική, καθόσον συμπεριλαμβάνει τις δαπάνες που δεν είχαν γίνει δεκτές στην εγκριτική απόφαση, όμως αφορά επίσης και την έλλειψη δικαιολογητικών. Τίθεται επομένως το ερώτημα αν αρκεί, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η σύγκριση μεταξύ των αιτήσεων στα αναφερόμενα σημεία για να διαπιστωθούν οι διαφορές

26 — Απόφαση της 4ης Ιουλίου 1963, 24/62, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής (Rec. 1963, σ. 131, συγκεκριμένα σ. 143)· 213/87, προαναφερθείσα, σκέψη 27.

27 — Θέση 14-1 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου· παράρτημα III του υπομνήματος αντικρούσεως.

28 — Θέση 15-1 της αρχικής αιτήσεως εγκρίσεως· παράρτημα II του υπομνήματος αντικρούσεως.

25 — Υπόθεση 185/83 (προαναφερθείσα στη σημείωση 11), σκέψη 39.

μεταξύ των ποσών που ζητήθηκαν με την αίτηση προς καταβολή του υπολοίπου και εκείνων τα οποία είχαν αρχικώς εγκριθεί. Πράγματι, από τη σύγκριση αυτή προκύπτει για τρεις θέσεις, που αντιστοιχούν στα σημεία 14.3, 14.6 και 14.8 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου, ότι έξοδα τα οποία αποτελούν το ουσιώδες μέρος του ποσού που η Επιτροπή δεν δέχθηκε είχαν αυξηθεί σε σχέση με την αρχική αίτηση ή είχαν περιληφθεί στην αίτηση αυτή παρά το γεγονός ότι δεν αναφέρονταν ρητά στην αρχική αίτηση. Γι' αυτό, νομίζω ότι η αιτιολογία ικανοποιεί τις απαιτήσεις που απορρέουν από την ανωτέρω παρατεθείσα νομολογία του Δικαστηρίου²⁹, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να « γνωρίσουν τη δικαιολογητική βάση του ληφθέντος μέτρου », έστω και αν δεν εξειδικεύει « όλα τα ποικίλα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία ». Επομένως, φρονώ ότι ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται στην προβαλλόμενη από την Interhotel έλλειψη αιτιολογίας είναι αβάσιμος.

23. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή κατάργησε μέρος της συνδρομής, το οποίο είχε δεχθεί με την εγκριτική της απόφαση. Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν ενήργησε καθ' υπέρβαση του άρθρου 6 του κανονισμού, που ορίζει ότι η ίδια μπορεί « να αναστείλει, να μειώσει ή να καταργήσει τη συνδρομή », όταν η συνδρομή αυτή « δεν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την εγκριτική απόφαση ». Κατά πάσα πιθανότητα η προσφεύγουσα επικαλείται στο σημείο αυτό την προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων, όπως φαίνεται από όλη τη συζήτηση που επικεντρώθηκε στο ζήτημα αν και σε ποιο βαθμό, από την αρχική εγκριτική απόφαση, γεννήθηκαν δικαιώματα υπέρ της επιχειρήσεως, τα οποία η Επιτροπή όφειλε να σεβαστεί στην τελική της απόφαση.

24. Η Επιτροπή έχει δεχθεί³⁰ ότι η απόφαση περι χορηγήσεως συνδρομής, η οποία λαμβάνεται κατόπιν υποβολής σχετικής αιτήσεως, γεννά δικαιώματα, ιδίως δε « γεννά το δικαίωμα του δικαιούχου να απαιτήσει τη χορήγηση της συνδρομής αυτής ». Συναφώς πρέπει να σημειωθεί ότι, όταν προβαίνει στην πρώτη εξέταση της αιτήσεως χορηγήσεως συνδρομής, η Επιτροπή έχει αρκετά ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, δεδομένου ότι δεσμεύεται αποκλειστικά, πέραν των διατάξεων που ανέφερα ανωτέρω, από τον κανονισμό 2950/83, ο οποίος απαριθμεί περιοριστικά στο άρθρο 1 τις δαπάνες για τις οποίες χορηγείται συνδρομή³¹. Αντίθετα, κατά την τελική εξέταση της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου, η Επιτροπή δεσμεύεται επί πλέον από την εγκριτική της απόφαση. Έτσι το περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής στενεύει κατά πολύ, καθόσον στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί την κάλυψη των δαπανών που είχε εγκρίνει προηγουμένως, εφόσον η συνδρομή « χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την εγκριτική απόφαση ». Συνεπώς, πρέπει να εξακριβωθεί αν η Interhotel υπερέβη τα επιτρεπτά όρια, ώστε να εκτιμηθεί το κύρος της αρνητικής αποφάσεως της Επιτροπής.

25. Επανελημμένα η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η Interhotel περιέλαβε στην αίτηση προς καταβολή του υπολοίπου μη εγκριθείσες δαπάνες ή δαπάνες που υπερέβαιναν το αρχικώς εγκριθέν ποσό. Τι ακριβώς συμβαίνει;

26. Όσον αφορά τις δαπάνες για τις αποδοχές των εκπαιδευομένων³², η Επιτροπή προσήψε³³

29 — Υπόθεση 185/83 (προαναφερθείσα στη σημείωση 11), σκέψη 38.

30 — Υπόμνημα αντικρούσεως, σκέψη 27.

31 — Σημείο 3 των προτάσεών μου.

32 — Σημείο 14.1 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου που αναφέρεται στο παράρτημα III του υπομνήματός αντικρούσεως.

33 — Σημείο 29 του υπομνήματος αντικρούσεως.

στην προσφεύγουσα ότι δεν μείωσε το κόστος της πρακτικής διδασκαλίας κατά 50 % για την « εκπαίδευση επί τόπου » των εκπαιδευομένων σύμφωνα με όσα ανέφερε η Interhotel στην αρχική της αίτηση³⁴. Πράγματι, διαπιστώνεται ότι η Interhotel δεν πρόβη σε καμία μείωση για τον λόγο αυτό που αναφέρεται στην αρχική αίτηση. Επομένως, νομίμως η Επιτροπή πρόβη στη σχετική διόρθωση, τα αριθμητικά στοιχεία της οποίας δεν αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα, η οποία περιορίστηκε να προβάλει τον ισχυρισμό ότι « η πρακτική διδασκαλία έγινε με μορφή εικονικής πρακτικής, οπότε γι' αυτήν οφείλονταν πλήρεις αποδοχές κατά 100 %, όπως και για τη θεωρητική διδασκαλία »³⁵.

27. Διαπιστώνεται επίσης, στη θέση « λειτουργία και διεύθυνση των μαθημάτων », που αντιστοιχεί στο σημείο 14.3 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου, ότι σε πολλές ειδικότερες θέσεις είχαν γίνει μεταβολές σε σχέση με την αρχική αίτηση³⁶, τις οποίες η Επιτροπή δικαίως δεν δέχθηκε: στη θέση « διδακτικό προσωπικό » σημειώθηκαν πολλές αυξήσεις. Υφίσταται καταρχάς υπέρβαση του ωρομισθίου κατά 1 000 ESC για τη θεωρητική κατάρτιση των διευθυνόντων ξενοδοχεία³⁷, η οποία, πολλαπλασιαζόμενη επί τον αριθμό των ωρών, προκαλεί αύξηση κατά 384 000 ESC. Ομοίως, τα ατομικά ημερήσια έξοδα διαμονής και διατροφής σημείωσαν ιδιαίτερα μεγάλη αύξηση: κατά 700 ESC³⁸, οπότε αυτά ανήλθαν σε 4 500 ESC, πράγμα το οποίο προκάλεσε αύξηση ύψους 2 508 000 ESC, λαμβανομένου

υπόψη του αριθμού των ημερών και εκπαιδευτών³⁹.

28. Όσον αφορά, στη συνέχεια, τη θέση « μη διδακτικό τεχνικό προσωπικό », διαπιστώνεται ότι, από τα έξι άτομα που αναφέρονται στην τελική αίτηση, οι τέσσερις θέσεις ειδικευμένων τεχνικών δεν περιλαμβάνονται στην αρχική αίτηση⁴⁰. Όσον αφορά τις δύο θέσεις τεχνικών που είχαν αρχικά ζητηθεί, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να υποστηρίξει ότι « δεν έλαβε γνώση της αρνήσεως της Επιτροπής να εγκρίνει τη σχετική δαπάνη στην αρχική εγκριτική απόφαση »⁴¹, ενώ όφειλε, πριν προβεί σε οποιαδήποτε δαπάνη για τον λόγο αυτό, να βεβαιωθεί για την έγκριση της Επιτροπής επί αυτού.

29. Μεγάλη αύξηση σημειώθηκε και στη θέση « διοικητικό προσωπικό », όπως φαίνεται από τη σύγκριση της αρχικής προς την τελική αίτηση. Στην αρχική αίτηση αναφέρεται μόνο η απασχόληση δύο γραμματέων⁴². Στην αίτηση όμως προς καταβολή του υπολοίπου περιλαμβάνονται ποσά που αντιστοιχούν στην απασχόληση τεσσάρων γραμματέων και πέντε τεχνικών, καθώς και έξοδα τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης και χρησιμοποιήσεως ηλεκτρονικού υπολογιστή και λογισμικού. Ασφαλώς η Επιτροπή δέχθηκε ένα μέρος της αιτήσεως σχετικά με την απασχόληση ενός τεχνικού, δύο γραμματέων και τη χρήση υπολογιστή και λογισμικού, απέρριψε όμως τα ποσά που αντιστοιχούσαν στην απασχόληση τεσσάρων επιπλέον τεχνικών και δύο γραμματέων και στα έξοδα τεχνικής και διοικητικής υποστήριξεως. Η μείωση⁴³ αυτή επομένως είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

34 — Σημείο 15.1 της αρχικής αιτήσεως που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του υπομνήματος αντικρούσεως.

35 — Υπόμνημα απαντήσεως, σ. 9 της γαλλικής μετάφρασης.

36 — Σημείο 15.3 της αιτήσεως εγκρίσεως.

37 — Πρβλ. με το σημείο α της θέσεως 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

38 — Σημεία f και h της θέσεως 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

39 — Έξι εκπαιδευτές απασχολούμενοι για πέντε μήνες από 22 ημέρες.

40 — Σημείο 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

41 — Υπόμνημα απαντήσεως, σ. 11 της γαλλικής μετάφρασεως.

42 — Σημείο ε της θέσεως 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

43 — Συνολικό ύψους 2 912 955 ESC.

30. Διαπιστώθηκε επίσης σαφής υπέρβαση στη θέση « έξοδα ανοικιάσεως » σε σχέση με το αρχικώς ζητηθέν ποσό⁴⁴, δεδομένου ότι εντάχθηκαν στην τελική αίτηση τα έξοδα για την εγκατάσταση στις αίθουσες διδασκαλίας οπτικοκουστικών μέσων διδασκαλίας και υπολογιστή και υλικού πληροφορικής, ύψους 4 373 600 ESC, καθώς και αύξηση του κόστους ανοικιάσεως ύψους 468 369 ESC⁴⁵, πράγμα το οποίο, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, προκάλεσε επιπλέον έξοδα ύψους 4 841 969 ESC.

31. Εξετάζοντας τη θέση « αναλώσιμα υλικά » διαπιστώνεται μεταβολή στην παρουσίαση των σχετικών εξόδων. Η Interhotel είχε προβλέψει μέσο κόστος ανά εκπαιδευόμενο ύψους 2 500 ESC ανά εβδομάδα⁴⁶, ενώ, στην αίτηση προς καταβολή του υπολοίπου, το *ωριαίο* κόστος είναι 131,64 ESC. Δεδομένου ότι τα σχετικά υλικά χρησιμοποιούνταν για την πρακτική εκπαίδευση, όπως προκύπτει από την τελική αίτηση της Interhotel, χρησιμοποιήθηκαν για οκτώ εβδομάδες. Έτσι, υπολογίζοντας το σχετικό ποσό βάσει του αρχικώς ζητηθέντος εβδομαδιαίου κόστους, συνάγεται ποσό 5 540 000 ESC⁴⁷, διαπιστώνεται δε η αναφερόμενη από την Επιτροπή υπέρβαση των 3 430 324 ESC.

32. Απλούστερη είναι η παρουσίαση της θέσεως « συνήθεις αποσβέσεις »⁴⁸, καθόσον το σχετικό ποσό απορρίφθηκε στο σύνολό του. Είναι βέβαιον ότι η σχετική συνδρομή δεν εγκρίθηκε διότι η δαπάνη αυτή περιελήφθη σ'

αυτή τη θέση. Ασφαλώς είχε υποβληθεί αρχικά αίτηση για « ταχείες αποσβέσεις »⁴⁹, η Επιτροπή όμως δεν την είχε εγκρίνει.

33. Τέλος, διαπιστώνεται στη θέση « διαμονή και διατροφή »⁵⁰ ότι το συνολικό ποσό για τη διαμονή των εκπαιδευόμενων νομίμως δεν ενεκρίθη, δεδομένου ότι στην αρχική αίτηση⁵¹ αναφερόταν ότι δεν εξητείτο να ληφθεί υπόψη για την τελική χορήγηση της συνδρομής.

34. Αυτές λοιπόν είναι οι διαφορές που διαπιστώθηκαν μεταξύ της αρχικής και της τελικής αιτήσεως, βάσει των οποίων ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί τα μη προβλεπόμενα ή τα επιπλέον ζητηθέντα ποσά. Η Interhotel ισχυρίστηκε ότι επιβαρύνθηκε με απρόβλεπτες δαπάνες και έπρεπε να αντιμετωπίσει αυξήσεις ανεξάρτητες της θελήσεώς της, ισχυρίστηκε δε κατά την προφορική διαδικασία ότι ο πολύ υψηλός πληθωρισμός στην Πορτογαλία « προκάλεσε εκρηκτική αύξηση του κόστους των μαθημάτων (...) της τιμής του απαραίτητου υλικού, των αποδοχών των διευθυντών, του κόστους χρήσεως αιθουσών (...) », πράγμα το οποίο « μετέβαλε την ίδια τη βάση » του αρχικού προϋπολογισμού. Η Επιτροπή ορθώς θεωρεί⁵² ότι αυτές οι επανεκτιμήσεις και μεταβολές έπρεπε να της είχαν γνωστοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της αποφάσεως 83/673, ώστε να μπορέσει να εκτιμήσει το βάσιμό τους σε εύθετο χρόνο και ενδεχομένως να προβεί σε διαβούλευση με τους διοργανωτές των προγραμμάτων μέσω των εθνικών αρχών.

44 — Σημείο j της θέσεως 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

45 — 5 668 369 — (8 000 x 10 x 65), τα ημερήσια έξοδα, την επιστροφή των οποίων ζήτησε η Interhotel, ήταν 8 000 ESC, τα δε μαθήματα έγιναν σε 10 αίθουσες και διάρκεσαν 65 ημέρες.

46 — Σημείο k της θέσεως 15.3 της αρχικής αιτήσεως.

47 — 277 (εκπαιδευόμενοι) x 8 (εβδομάδες) x 2 500 (ESC).

48 — Σημείο 14.6 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου.

49 — Σημείο 15.7 της αρχικής αιτήσεως.

50 — Σημείο 14.8 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου.

51 — Σημείο 15.8 της αρχικής αιτήσεως.

52 — Σημείο 22 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, η δε σχετική άποψη αναπτύχθηκε κατά την προφορική διαδικασία.

35. Αφού λοιπόν εξακριβώθηκε ότι η Επιτροπή δεν υπερέβη το πλαίσιο που είχε ορίσει με την εγκριτική απόφαση της αρχικής αιτήσεως, απομένει να διευκρινιστεί αν η Επιτροπή είχε την εξουσία να απορρίψει ορισμένες δαπάνες, τις οποίες είχε προηγουμένως εγκρίνει, λόγω ελλείψεως των σχετικών δικαιολογητικών, χωρίς να θίξει τα κεκτημένα δικαιώματα της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή υπενθυμίζει⁵³ ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει « αναμφισβήτητη » την άποψη κατά την οποία

« μόνον αφού ληφθεί λεπτομερής έκθεση για το οικείο πρόγραμμα το οποίο εν τω μεταξύ έχει εκτελεστεί, είναι δυνατό να υπολογιστεί το ακριβές ποσό των δαπανών που μπορούν να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου »⁵⁴.

36. Πράγματι, θεωρώ σημαντικό να αναγνωριστεί στην Επιτροπή ένα περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εξέταση της τελικής αιτήσεως, η οποία συνοδεύεται από « λεπτομερή έκθεση για το περιεχόμενο, τα αποτελέσματα και τις χρηματοδοτικές [οικονομικές] πλευρές του σχετικού προγράμματος »⁵⁵. Επομένως, μόνο στο στάδιο αυτό μπορεί να εξετάσει *in concreto* τα δικαιολογητικά που προσκομίζει η επιχείρηση και το αναγκαίο ορισμένων δαπανών. Η Επιτροπή διαπίστωσε σχετικά ορισμένες ελλείψεις για τις οποίες ευθύνεται η Interhotel.

37. Συναφώς, στη θέση « λειτουργία και διεύθυνση των μαθημάτων »⁵⁶, για τις δαπάνες για διαμονή, διατροφή και μετακινήσεις, για διαχείριση και λογιστικό έλεγχο, για εξειδικευμένες εργασίες⁵⁷ και για άλλες παροχές και υπηρεσίες τρίτων⁵⁸ δεν προσκομίστηκαν

επαρκή δικαιολογητικά, κατά την Επιτροπή, δεδομένου ότι η Interhotel περιορίστηκε, « πολύ συχνά, στην παράθεση των ποσών χωρίς να παράσχει το παραμικρό στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί να εκτιμηθεί η ακριβεία τους »⁵⁹. Το ίδιο ισχύει για τα έξοδα της θέσεως « προετοιμασία των μαθημάτων »⁶⁰.

38. Η προσφεύγουσα εταιρία όφειλε να προσαθίσει να αποδείξει ότι προέβη σ' αυτές τις δαπάνες, προσκομίζοντας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία. Ισχυρίστηκε⁶¹ ότι οι παρατηρήσεις των εθνικών αρχών συνηγορούν υπέρ της ακρίβειας των υποβληθεισών δαπανών χωρίς καμία τροποποίηση. Επ' αυτού, αφενός, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτή η ταχεία εξέταση των εθνικών αρχών δεν αρκεί προς θεμελίωση των δικαιωμάτων τα οποία η προσφεύγουσα αποκτά οριστικά μόνο μετά από ενδελεχή έλεγχο του σχετικού φακέλου από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, ενδεχομένως με τη συνεργασία των εθνικών αρχών· αφετέρου, προκύπτει σαφώς ότι η εξέταση που διενεργούν οι εθνικές αρχές, η οποία προηγείται της υποβολής της αιτήσεως στην Επιτροπή, δεν επηρεάζει καθόλου την απόφαση του κοινοτικού αυτού οργάνου⁶².

39. Η Interhotel παρατήρησε επίσης⁶³ ότι, δυνάμει του κανονισμού⁶⁴, η Επιτροπή είχε την εξουσία να πραγματοποιήσει ελέγχους επί τόπου. Θεωρώ όμως ότι η σχετική εξουσία δεν επηρεάζει την υποχρέωση που βαρύνει την αιτούσα χρηματοδοτική συνδρομή εταιρία να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τις δαπάνες της. Προφανώς η Interhotel δεν επι-

53 — Υπόμνημα ανταπάντησεως, σημείο 26.

54 — Απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1987, 84/85, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής (Σύλλογή 1987, σ. 3765, σκέψη 23).

55 — Βλ. ανωτέρω υποσημείωση 20.

56 — Σημείο 14.3 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου.

57 — Υπόμνημα αντικρούσεως, σημείο 30.

58 — Υπόμνημα αντικρούσεως, σ. 6 της γαλλικής μεταφράσεως.

59 — Υπόμνημα αντικρούσεως, σημείο 32.

60 — Σημείο 14.2 της αιτήσεως προς καταβολή του υπολοίπου, ισχυρισμοί της Επιτροπής στο σημείο 30 του υπομνήματος αντικρούσεως.

61 — Υπόμνημα ανταπάντησεως, νομικό μέρος, σημείο 10.

62 — Βλ. παράρτημα 11 του δικογράφου της προσφυγής.

63 — Υπόμνημα απαντήσεως, νομικό μέρος, σημείο 12.

64 — Βλ. το άρθρο του 7.

χείρησε να αντικρούσει με συγκεκριμένα επιχειρήματα τους ισχυρισμούς της Επιτροπής ότι οι δαπάνες που προαναφέρθηκαν στο σημείο 37 δεν συνοδεύονταν από επαρκή δικαιολογητικά.

40. Ενόψει όλων αυτών, νομίζω ότι η κατάργηση της συνδρομής όσον αφορά τα σημεία που εξέτασα, η οποία στηρίζεται κυρίως στο γεγονός ότι δεν τηρήθηκαν όσα προβλέπονταν στην αρχική πρόταση ή στο γεγονός ότι τα δικαιολογητικά ήταν ανεπαρκή, είναι βάσιμη· γι' αυτό θεωρώ ότι, σ' αυτό το στάδιο της εξέτασης, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

41. Αντίθετα, πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή προσέβαλε κεκτημένα δικαιώματα όταν θεώρησε ότι έπρεπε να αρνηθεί να εγκρίνει ένα ποσό 3 321 000 ESC στη θέση «ειδικευμένο διδακτικό προσωπικό»⁶⁵, με την αιτιολογία

ότι επιβαλλόταν μείωση της θεωρητικής εκπαίδευσης λόγω της φύσεως των θέσεων εργασίας για τις οποίες ετοιμάζονταν οι εκπαιδευόμενοι — εργασίες κουζίνας, μπαρ, προϊστάμενος ορόφου και συντηρήσεως. Οι δαπάνες αυτές είχαν εγκριθεί χωρίς επιφύλαξη με την αρχική εγκριτική απόφαση σε χρόνο κατά τον οποίο η Επιτροπή ήταν σε θέση να τις απορρίψει, καθόσον η Interhotel είχε επισυνάψει στην αίτηση χορηγήσεως συνδρομής πίνακα όπου περιγράφονταν με σαφήνεια τα εκπαιδευτικά προγράμματα⁶⁶, στον οποίο αναφερόταν ο αριθμός των ωρών θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης για κάθε ειδικότητα και διευκρινιζόταν η φύση των εν λόγω θέσεων εργασίας. Συνεπώς, από την εγκριτική απόφαση η Interhotel απέκτησε δικαιώματα όσον αφορά αυτή τη δαπάνη, την οποία η Επιτροπή δεν μπορούσε πλέον να απορρίψει στη συνέχεια παρά μόνο σε περίπτωση υπερβάσεως των σχετικών ποσών ή λόγω ελλείψεως δικαιολογητικών. Δεδομένου ότι τέτοιοι λόγοι δεν προβλήθηκαν σχετικά με αυτό το τμήμα της συνδρομής, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της Interhotel πρέπει να θεωρηθεί, ως προς το σημείο αυτό, βάσιμος.

42. Ενόψει των παρατηρήσεων που ανέπτυξα ανωτέρω προτείνω:

- να ακυρωθεί μερικώς η απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1989, σχετικά με το σχέδιο υπ' αριθ. 870840/P1 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, καθόσον αρνείται τη χορήγηση στην Interhotel της χρηματοδοτικής συνδρομής που αφορά το ειδικευμένο διδακτικό προσωπικό, ύψους 3 321 000 ESC·
- να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα.

65 — Κατά την έκφραση που χρησιμοποιείται στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, σ. 4 της γαλλικής μεταφράσεως.

66 — Παράρτημα 3 του δικογράφου της προσφυγής.

Παράρτημα

<i>Θέσεις των δαπανών στην αίτηση προς καταβολή του υπολοίπου</i>	<i>Αντικείμενο των δαπανών</i>	<i>Μη εγκριθέν ποσό</i>	<i>Προβληθέντες λόγοι</i>
14.1 Αποδοχές των εκπαιδευομένων		17 648 721	Δεν μειώθηκε το σχετικό ποσό ανάλογα με τη μείωση του κόστους της πρακτικής διδασκαλίας
14.2 Προετοιμασία των μαθημάτων	Αναπαραγωγή εγγράφων	1 183 680	Έλλειψη δικαιολογητικών Ποσό περιλαμβανόμενο ήδη στη θέση « παιδαγωγικό υλικό » Δαπάνη μη εγριθείσα με την αρχική εγκριτική απόφαση
14.3 Λειτουργία και διεύθυνση των μαθημάτων	Διδακτικό προσωπικό: διευθύνοντες ξενοδοχεία	384 000	Υπέρβαση του ζητηθέντος μισθού
	Διδακτικό προσωπικό: ειδικευμένο διδακτικό προσωπικό	3 321 000	Η θεωρητική διδασκαλία κρίθηκε ως υπερβολική μετά τον τελικό έλεγχο, ενόψει της φύσεως των μαθημάτων
	Διδακτικό προσωπικό: διαμονή και διατροφή	2 508 000	Υπέρβαση των ημερήσιων ποσών που είχαν ζητηθεί
	Τεχνικό μη διδακτικό προσωπικό	7 300 000	Αύξηση του αριθμού των μελών του προσωπικού σε σχέση με την αρχική αίτηση Ήδη στην εγκριτική απόφαση δεν είχαν γίνει δεκτές δαπάνες για δύο τεχνικούς

INTERHOTEL ΚΑΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

<i>Θέσεις των δαπανών στην αίτηση προς καταβολή του υπολοίπου</i>	<i>Αντικείμενο των δαπανών</i>	<i>Μη εγκριθέν ποσό</i>	<i>Προβληθέντες λόγοι</i>
	Διοικητικό προσωπικό	2 912 955	Αύξηση του προσωπικού σε σχέση με την αίτηση και υποβολή νέων δαπανών
	Διαμονή, διατροφή και μετακινήσεις	3 286 282	Έλλειψη δικαιολογητικών Δαπάνες που περιλαμβάνονται μερικώς στη θέση « διδακτικό » προσωπικό Δαπάνες για το μη διδακτικό προσωπικό που δεν είχαν γίνει δεκτές στην εγκριτική απόφαση
	Διαχείριση και λογιστικός έλεγχος	2 241 136	Έλλειψη δικαιολογητικών Δαπάνες για ηλεκτρονικούς υπολογιστές οι οποίες είχαν ήδη περιληφθεί στη θέση « διοικητικό προσωπικό »
	Εξειδικευμένες εργασίες	2 363 000	Έλλειψη δικαιολογητικών Δεν αναφέρεται ρητώς στην αρχική αίτηση
	Έξοδα ενοικιάσεως	4 841 969	Υπέρβαση των ποσών που αναφέρονται στην αίτηση Έλλειψη δικαιολογητικών για ποσά που ζητήθηκαν για το οπτικοακουστικό υλικό και τους υπολογιστές
	Αναλώσιμα υλικά	3 430 324	Υπέρβαση των ποσών που αναφέρονταν στην αρχική αίτηση
	Άλλες παροχές και υπηρεσίες τρίτων	1 777 183	Έλλειψη δικαιολογητικών Το ποσό δεν είχε γίνει δεκτό στην εγκριτική απόφαση
14.6	Συνήθειες αποσβέσεις	3 668 700	Το ποσό δεν αναφερόταν σ' αυτή τη θέση στην αρχική πρόταση Επιπλέον, δεν δικαιολογούνται τέτοια έξοδα για αυτό το είδος εκπαιδευτικών προγραμμάτων
14.8	Διαμονή και διατροφή	5 673 000	Το ποσό που αφορά τη διαμονή δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη σύμφωνα με την αίτηση